

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1905-1907 : L
84:1 - 97**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Älskaste.

(5/1 1906)

Det är trettondagens afton och jag har haft Tiskvägen här på middags och kvällen, men det var högst misablyskant, ty alla barn varo bjudna åt andra håll och då vetta vi äldre inte hvad vi skola ta oss till. Bess har varit mycket sot och dragit dagens tunga, men jag blev så förhöjlad åt gamla och åt faster. De äro så snälla, men det är så svårt att se dem så närstående. Gersa har varit i Sjöle två dagar och roat sig och varit så omhulld af sina goda vänner där.

Tack för det söta vänliga brefvet. Så roligt att du kommer på samma sätt som jag i fråga om det, men jag skref i födelsedagsbrefvet. Jag tycker verkligen, att det är mycket snälla, som står emellan oss om att hvad det har varit. Och minnet nytt komma! Den novellen, som jag lärde var minna två i ordningen om de tre männen. Jag tycker, att det var så tydligt utlatat, att hustrun hade besökt så glattglad af att hon hade gått från den ene till den andre. Jag har aldrig sett något från den sidan. Jag tycker det var något, som du kunde ha bitit på. Det var för öfrigt så utmärkt bra presenter du hade fått, jag får riktigt gratulera.

Tack för undermåttelserna om Gulronorlegenden. Jag har verkligen fått tack för den på ett par nyårskort, men det är just intet märkligt något berättat. Jag har minna Rämle för den, som för den konstiga fru Ransens bok. Det gamla är förgämligt. Jag skulle vilja göra något spitt spinnande nytt. Kan lita mig för mig själv, som då jag skref Gösta, då jag roade mig själv åt allt hvad mitt hufvud kunde bita på. Men tyvärr har inte den här hatten nå lif, och det är min stora fara, att jag blir led åt mig själv. Jag kan inte förpatta om jag inte har roligt själv. Du förstår om jag kunde slå upp ett nytt rum i hjärnan och säga till mig själv. Där har jag aldrig varit förr. Det är detta, som är mitt behof nu just. Men jag är

förstis den gamla. Kunde jag bara hypnotisera mig själv till
att tycka, att jag none ny.

Tycker folk om dessa böcker? Jag har bara hört några säga,
att han tyckte om dem. Men jag ville gärna veta hvad de höj.

I dag har jag och du med läst Den stora vreden. Men Rose
inte vilja att det är litteratur och att det är mycket bättre
än det försyende, som publicerats, men man måste att
jämli förhålla sig afvaktande. Det är negativt, men om
man undantar de underliga arden är de inte så underbart
berättade. ~~Den~~ ^{Ramma inte} från minsta sätt ~~den~~ jämföras med litterära
mästerverk, som Ponge kan bjuda på i samma väg. Vi ska
inte tala om Sverige. Men det var inte tråkigt, och troligen
Ramma gamla personligheter fram, som vi inte hört talas om.
Det kan nog kännas att det blir något otordadt. Att han har bra
mativ har jag aldrig tviflat på. Karlén är nog ingen Kumborg, men
i högsta grad uppfostrad och van vid turfligaste utgång. Och
nu har han så helt bartigt befordrats från sin gamla Tichingrumf
till författare, att han inte humit lägga af den föres turfligheter.
Att han är litet vassinnig nu af instängt köpfärd, som stän
digt bringar honom i explosion kan ju man ju inte förkärka
honom. Men ge mig ett enda sådant stycke, som Pella eller
kunde ge, nå att jag ser, att han är ett snille, det rikligt ber
jag om. Just i min ställning är det så svårt att inte Ramma be-
undra, ~~att~~ nu hela världen råkar i extas. Men det är dock
omöjligt att inte säga det, eftersom jag tänker det, och det är att både
du och jag skrivas mycket bättre än detta. Hägg från första Kapitel
af Konungens, första Kapitlet af Jerusalem och första Kapitlet
af den Den stora vreden och jag skulle alltså vilja fråga i hvilket
afseende den sistnämnda utvecklar ett så stort framsteg att den är det
förmärsta som kommer under vår tid.

Gud natt, min vän, nu skall jag gå och lägga mig. Ytterst
happas jag på en god arbetsdag. Och låt oss Ramma ihåg både två att
många är det, som önska aflösans, men ännu är inte den Ramma
som Rose det, utan det är till hela landets bästa att vi ännu sträva
under arbetsarbet, inte blott till vår egen - Ytterst kärlek
Din Helena -